



SEGURA



Roberto Segura



Quan Bruguera tancà les seves portes l'any 1986, Robert Segura i d'altres col·legues passen a l'agència *Liter-Art*, i d'aquí se'n van tots a Grijalbo, que llavors publicava la revista *Guai!* Publica noves historietes d'una de les seves creacions més populars, *Los señores de Alcorcón y el holgazán de Pepón*.

En no ser titular dels drets d'autor dels seus personatges (en mans dels hereus de Bruguera), es va veure obligat a

"reinventar-los", originant una de les seves recents creacions, *Los Muchamarcha's*, de la que sí deté els drets d'autor. A Grijalbo s'hi queda un any i mig.

Amb la posada en marxa d'Ediciones B, que va adquirir el fons de Bruguera, es reediten capçaleres d'èxit del passat, poc o molt modificades, com les revistes *Mortadelo* extra o *Súper Mortadelo*. Ediciones B era la propietària dels drets d'edició de l'antic TBO, ja adquirit per Bruguera abans de la seva fi. Segura tornà a publicar antigues i noves historietes, sobretot aquelles dels seus personatges més carismàtics. Robert Segura es jubila oficialment el 1992, tot i que continua dibuixant fins al 1995. A hores d'ara es dedica a pintar a l'aquarel·la, una de les seves passions.

Sent un dels pilars de l'anomenada Escola Bruguera, no li falten reconeixements artístics. L'any 1984 rep el prestigiós premi *Historieta* atorgat pel *Diario de Avisos de les Canàries*, en reconeixement a la seva obra d'humor.

Llibre "1997-2006 La Massana Còmic Andorra".  
Comú de La Massana, direcció de Joan Pieras, 2006.

**R**obert Segura Monge va néixer a Badalona el 14 de febrer de l'any 1927. Les primeres lliçons les rep del seu pare, afeccionat a la pintura. Als catorze anys es matricula a la Llotja (Escola d'Arts i Oficis de Barcelona), lloc on obté una base tot estudiant les normes del dibuix clàssic. Tot seguint el mestratge

de Carles Conti, un dels grans dibuixants de l'època, comença a treballar temps després a l'editorial Bruguera.

Els primers acudits de Segura van aparèixer a la Revista de Badalona, l'any 1945. Publica també a *Antorcha* durant el servei militar (1947-1950). Els anys 1952/53 comença a publicar al diari barceloní *La Prensa*, en el seu suplement *A todo color*. Quan tanca el suplement, Robert entra a treballar als estudis Macián, productors de pel·lícules de dibuixos animats. Ens diu que allà va fer de tot: fons, animació, intercalació de personatges, etc., i coneix i treballa amb un altre dels grans de la historieta, Jordi Ginés (*Gin*).

Des dels estudis Macián envia acudits i historietes a edicions Clíper (de l'Editorial Plaza). Publica acudits de ciència-ficció a la revista *Futuro*, sota l'epítet *Humor sideral*, i d'altres de tipus més quotidià a la revista *Yumbo*.

L'any 1957, alguns dels dibuixants més carismàtics de l'editorial Bruguera, com ara Escobar, Peñarroya o Giner, tips de no cobrar els drets d'autor i de certes situacions arbitràries, marxen de l'editorial i funden una revista pròpia, *Tio Vivo*. S'han de cobrir les baixes i hi entren a treballar alguns dels professionals que més tard hi farien carrera: Francisco Ibáñez, Joan Rafart (*Raf*) o el propi Robert Segura. Per diverses raons -entre elles el boicot de Bruguera-, *Tio Vivo* no va funcionar. L'editorial arriba a un acord amb els escindits que s'incorporen de nou i compra la capçalera de la revista. Bruguera comença a ser una de les editorials més importants del país, un gegant que va marcar un abans i un després en la historieta d'humor. Tant és així, que molts estudiosos es refereixen a ella com "l'Escola Bruguera".

